



Reformáció ünnepe

# V E L E

A Vecsési Evangélikus Egyházközség Lapja

VIII. évfolyam 2. szám | 2017. október | [vecses.lutheran.hu](http://vecses.lutheran.hu)

## Luther, Luther...

ÜZENET

*„Ézért tehát nem azé, aki fut, és nem azé, aki akarja,  
hanem a könyörülő Istené.”*

Róm 9,16

A templomépítés miatt a szobánkba került a gyülekezet Luther szobra. Ez a hetven centiméteres szobrocska alig fél fejjel kisebb, mint az unokám. Amikor Lili néhány héttel ezelőtt beszaladt abba a szobába, amit most irodaként használok, és ahol a reformátor szobrát tartjuk, hirtelen megállt, és elpityeredett. Szája legörbült, ijedt szemekkel bámult a mérges alakra. Először nem értettük, hogy mi a baja, de miután jelentőségteljesen rámutatott a szoborra, rájöttünk. Fél. Ez a Luther rémisztő.

Alig telt el néhány hét, és a gyermekeim a kis unokámmal újból nálunk járunk. Elámultunk viszont azon a fordulaton, ami a kislány érzéseiben rövid idő alatt bekövetkezett. Bement a szobába, először csak messziről bámulta a szobrot, aztán egyre közelebb merészkedett hozzá, majd tetőtől talpig jól megnéz-

te, megérintette, megsimogatta a haját, megfogta azt az ujját, amelyik a Bibliára mutatott, és teljes szeretettel, kedves hangon ezt mondta a szobornak: „Luther, Luther.” Ettől kezdve úgy bánt a számára hatalmas alkotással, mint a játszópajtásával. Becézgette, megcsiklandozta a talpát, hozzáhajolt, számtalanszor nevében szólította. Csodálatos volt elmerülni ebben a fordulatban. Csak bámultunk, és mosolyogtunk önfeledt játékán.

„Luther, Luther” – mondogatjuk ebben az évben jó néhányszor, hiszen idén van a reformáció kerek évfordulója: október 31-én lesz pontosan 500 éve annak, hogy Luther Márton szerzetes, teológiai tanár, a wittenbergi vártemplom papja kifüggesztette 95 tételét a vártemplom ajtajára. Az ünneplés különböző formái, koncertsorozatok, tudományos előadások zajlanak az idén országszerte

és gyülekezetünkben is azért, hogy ezt az évfordulót méltón megünnepeljük. „Luther, Luther” – emlegetjük, mégis nagy a veszélye annak, hogy ez a név már nem jelent semmit a ma embere számára, és az ötszáz évvel ezelőtti esemény nem játszik szerepet az életében. Biztos vagyok benne, hogy Luther nem azt szeretné, hogy az ő nevét vagy a tétét áldjuk. Az lenne számára a legfontosabb, hogy az elvilágosodott tanítvány ismét visszatérjen ahhoz az Atyához, akit ő megismert a Bibliából.

Nagy példa számomra unokám kapcsolata a Luther szoborral. Luther pont ezt az utat járta be Istennel. A saját korában abban nevelték, azt hallotta mindenhonnan, hogy Isten egy félelmetes úr, aki irgalmatlanul bánik a bűnös emberrel. Luther félt Istentől, rettegett a Mindenhatótól, aki elítéli őt. Sokan az akkori társadalomban ugyanúgy féltek, mint ő. Az egyszerű emberek, akik nem ismerték a Bibliát, kritika nélkül elfogadták a katolikus papok szavát. Elhitték azt is, hogy megszabadulhatnak a számukra félelmetes jövőtől, a tisztítótüztől és pokoltól, ha megvásárolják a búcsúcédulákat.

Isten csodálatosan cselekedett Lutherrel. Adott mellé egy olyan rendfőnököt, aki kezébe adta a Bibliát, aki elküldte tanulni és tanítani Wittenbergbe, így mire az egyház a bűnbocsátó cédulák árusításba kezdett, Luther Márton istenképe megváltozott.

Az történt Lutherrel, ami Lilivel történt. Csak egy kis idő telt el, és Lili észrevette, hogy a Luther szobor nem bán,

nem az ellensége. Így vette észre Luther a Biblia olvasása révén, hogy Isten nem akarja bántani őt. Luther Pál apostol teológiája révén jutott el oda, hogy felfedezze az igazságot Istenről. Így látta meg Jézusban az Atya arcát, és tapasztalta meg saját életében a könyörülő Isten szeretetét.

Luther addig azt gondolta, hogy ki kell érdemelni Isten szeretetét. Mindent megtett azért, hogy jó keresztény legyen. Imádkozással, munkával, böjttel, virrasztással gyötörte magát. Mind hiába. Ezen az úton nem jutott el Istenhez. Végül Isten jött felé, Isten mutatta meg magát neki, fedte fel titkát a Biblián keresztül. Luther rájött, hogy nem attól függ lelke üdvössége, hogy ő maga mit cselekszik, hanem csakis, kizárólag Isten kegyelmén, könyörületén múlik minden. Őmiatta volt bátorsága szembenézni a saját felsőbbségével, a pápai hatlommal, és a császár előtt kijelenteni, hogy tanait nem vonja vissza, mert a lelkiismerete nem engedte ezt megtenni. Istenben bízott, amikor máig sokat idézett szavait kimondta: *„Itt állok, másként nem tehetek. Isten engem úgy segítjen!”*

„Luther, Luther” – mondogatjuk. Ér ez bármit is? Talán felcserélhetnénk a következő, a reformátor teológiáját tükröző imádságra: *„Istenünk, könyörülj rajtunk, rád szorultunk, benned bízunk, más nem segíthet rajtunk. Sem a magunk erejéből, sem a magunk tudományából nem leljünk lelkünk békéjét. Csak a Te irgalmad adhat nekünk üdvösséget, boldogságot, elégedettséget.”*

HEINEMANN ILDIKÓ

# Reformáció a 21. században

KÖRKÉRDÉS

---

A reformáció ötszázadik évfordulóját ünnepeljük 2017-ben. Ez az esemény akkoriban nem csupán az emberek vallásos gondolkodását változtatta meg, hanem hatással volt a kultúrára, a társadalomra és a gazdaságra egyaránt. De vajon hat-e a ma emberére? Mit jelenthet a 21. században élők számára a reformáció? Életük mely területét érinti? Ezt a kérdést tettük fel gyülekezetünk néhány tagjának.

## SZABÓ DÉNESNÉ, OLGI

Megköszönöm Istennek, hogy voltak bátor hívó emberek, akik kiálltak a tiszta evangélium mellett, a tömeggel, az egyházi többséggel szemben. Vannak katolikus plébánosok is, akik elismerik, hogy az akkori katolikus egyház cselekedetei közül az egyik legnagyobb mélypont a bűnbocsátó cédulák árusítása volt.

Amikor gyerek voltam, nehézséget jelentett, hogy édesapám katolikus volt, és Lutherről az volt a véleménye, hogy lázadó. Nem értette, hogy egy szerzetes hogyan tehetett ilyet, hogyan fordulhatott szembe a saját egyházával. Én viszont nagyon örülök, hogy evangélikus lettem, fontos számomra a Biblia naponkénti olvasása, az evangélium tiszta tanítása.

Úgy gondolom, hogy állandó reformációra van szükség. Fontos, hogy minden reggel, amikor felkelünk, megvizsgáljuk magunkat: mit hall meg a fülünk, mit mond a szánk, mit tesz a kezünk, hova megy a lábunk. Az önvizsgálat segít, hogy bennünk is újból és újból megújulás menjen végbe.

## PAPP SZILVIA

A kérdéssel kapcsolatban az jutott az eszembe, hogy számomra mit jelent a reformáció. Meg kell újulni időről időre. A felvett, rám rakódott emberi szokásoktól szabadulni kell, meg kell tisztítani a szívemet. Időről időre tisztába kell tenni a dolgokat. A bátorság példája is számomra Luther személye, aki merete vállalni az elutasítottságot és kitaszítottságot, mert szembe menni az egész egyházzal a megújulás reményében.

## ENDREFFY ATTILA

Hogy mit jelent ma a reformáció? Ez bizony jó kérdés, bár a választ már 2000 éve és 500 éve is megkaptuk. Hiszen 2000 éve Isten kőbe vésett törvényét „reformálta” meg az Isten és ember Fia. Istenünk, az Ószövetségben is reprezentált bukásokat látva mentőövként küldte egyszülött Fiát, aki elvette a világ bűneit és lehetőséget adott nekünk a Tízparancsolat betöltésére a szeretet parancsával:

„Szeresd az Urat, a te Istenedet! Szeresd felebarátodat!” Luther ezekhez az alapokhoz tért vissza az ettől elhajló egyházzal szemben. Anyanyelven hallható és olvasható lett a Biblia, a szerzetes és az apáca házasságával mutatta be a férfi és nő kapcsolata, a családi élet szépségét és fontosságát, hogy csak néhányat kiemeljek. Mindezek nagyon komoly változásokat hoztak a hitéleti, a kulturális és a hétköznapi életben egyaránt.

Fél évezred elteltével az elhajlások irányultsága nem sokat változott, csak minden felgyorsult. A folyamatos, villámgyors információáramlás, a közlekedés gyorsasága, a fogyasztási cikkek bősége és gyors elérésének lehetősége, a média pressziója a pénz, a hatalom, a siker elérésére felpörgette és kibontakoztatta hajlamaink sötét oldalait, eltompította, háttérbe szorította Isten és az Ige utáni vágyakozásunkat. Ma, nálunk nem üldözik, inkább támogatják az egyházakat, a templomépítéseket, a statisztikák mégis lehangoló adatokat közölnek...

Van-e a 21. században megoldás?

Igen. Szükséges időnként lassítani, sőt néha meg is kell állni, így van lehetőségünk magunkba szállni. Az embert úgy teremtette Istenünk, hogy csak Istenére, Krisztusára feltekintve tud teljes, boldog életet élni. Erős hittel, találékonysággal, bátorsággal, humorral, látható reménységgel, kitartással kell újra és újra megtalálnunk templomaink, egyházközségeink, baráti társaságaink, falvaink, városaink környezetében a lelki felüdülés lehetőségét: ahol a vasárnapi igehirdetés nemcsak a bibliai igehelyek ismételtetéséből, felolvasásából áll (ami persze nagyon fontos, hiszen enélkül könnyen célt téveszthetünk, elsodródhatunk), hanem hétköznapi életünket, családi, munkahelyi és szabadidős tevékenységeinket, problémáinkat is áttekinthetjük az Ige tükrében.

Luther Mártonnal együtt hittel valljuk: Itt állunk, másként nem tehetünk, Isten minket úgy segítse!

### **KÖNYVES-TÓTH KATALIN**

A reform általános értelemben jobbítást, javítást, az „eredetire” való visszaalakítást jelent. Felidézhetjük megtérésünk élményét, az „eredeti szeretet” lángolását, lendületünket, reményünket, örömeinket az „új életben”. Mi, emberek azonban előbb-utóbb elfáradunk, esetleg belefásulunk a mindennapjainkba. Az évforduló kapcsán újra és újra halljuk, hogy le kéne vetnünk a régi embert, magunkra öltetni az újat, megújulni lelkünkben és elménkben. Ez mindennapi feladatunk, egyben küldetésünk a többiek felé: ha meg vagyunk győződve a feltámadás erejében, akkor tudjuk, hogy egyetlen rossz sem tart a végtelenségig, nincs örökké tartó éjszaka, nincs végérvényesen vétkes ember. Mint igazi keresztények, haladhatunk a konfliktusból a közösség felé a családjainkban, a munkahelyen, az egyházban.

# Luther teológiája

AZ EVANGÉLIKUS GONDOLKODÁS ALAPPILLÉREI

Luther teológiáját és a reformáció üzenetét – amely tartalmilag természetesen túlhaladja az 1517-ben a búcsúcédulák ellen megfogalmazott 95 tételt – négy rövid latin mondattal foglalhatjuk össze: *Sola fide* (Egyedül hit által), *Sola gratia* (Egyedül kegyelemből), *Sola Scriptura* (Egyedül a Szentírás), *Solus Christus* (Egyedül Krisztus). Próbáljuk meg úgy végiggondolni most ezeket, hogy nem valami ellen, hanem valami mellett teszük le érveiket.

Minden teológiai tanítás alappillére, személyes hitünknek pedig komoly kérdése, hogy hogyan tekintünk a Bibliára: egy kor dokumentumaként, történelmi emlékiratként vagy Isten szavaként. Aki rendszeres olvasásába kezd, annak a számára valóban élő és ható lesz az, ami benne áll, és megtapasztalja, hogy „*Nemcsak kenyérrel él az ember...*” (Mt 4,4). A reformáció örökségeként a protestáns bibliafordítás az eredeti (héber, arámi és görög nyelvű) textusokból történik, nem a latin fordítás közvetítésével. (A legújabb ilyen kiadás a Magyar Bibliatársulat 2014-es revideált újfordítása.) Luther maga is ilyen módon készítette el német nyelvű bibliaszövegét. A reformátor az anyanyelvű fordítással az egyszerű ember kezébe adta a szent szöveget, ezzel nemcsak az Istennel való közvetlen kapcsolatra szólított fel, hanem a felelősségre is: a családfők gyermekeiket, az előljárók pedig a szolgálatukban állókat tanítsák Isten dolgaira. Számukra adta közre a Kiskátét és a Nagykátét. Luther szerint mindnyájan papok vagyunk a keresztség által, a szentségeket adott helyzetben akár mi is kiszolgálhatjuk, így nincs szükségünk közvetítőkre, papokra, szentekre, **egyedül Krisztus** a mi Urunk és követünk Isten előtt.

Luther teológiai tanításait pedig meghatározta az az elv, hogy a Biblia álljon igazolásképpen azok mögött: **egyedül a Szentírás** volt mérvadó számára. Így állt ki a két szentség tétele mellett is: az Újszövetség szerint csak ezeket, a keresztséget és az úrvacsorát adta nekünk Krisztus. A szentségek gépies felfogása helyett – miszerint a szentség gyógyszerként gyógyítja a bűnt – a személyesen megélt hitet hangsúlyozza úrvacsorávetelkor. A reformátor szerint az készül jól az úrvacsorára, aki hisz az elhangzó igékben: „*Értetek adatott*” és „*Kiontatott a bűnök bocsánatára*”. Az úrvacsorában Krisztus teste és vére valóságosan van jelen.

A *sola fide* tanát is a Biblia szövegével támasztja alá Luther. Ez, a hit által való megigazulás Luther legfontosabb tanítása. Kimondja, hogy Isten nem a cselekedeteink alapján fogad el bennünket. **Egyedül kegyelemből és egyedül a hit révén.** Isten önmagunkért fogad el bennünket. Szeretetét nem kell, és nem is tudjuk kiérdemelni, akármit is teszünk. Aki hisz ebben, annak viszont önkéntelenül is változáson kell átesnie. Aki hittel megéri Isten szeretetét, és azt, hogy saját Fiát küldte hozzánk, aki a halál szenvedése alól sem mentesült, annak a szíve más-

ként fordul azután az embertársai felé, és akkor kezd gyümölcsöket teremni.



A hívő azt is megérti, hogy Isten nem azért visz egykor majd örök otthonunkba, mert sok jót tettünk, hanem azért, mert ő így döntött.

Hitünk miatt elfogad minket igaznak. De ez nem azt jelenti, hogy ezután mentesek lennénk a rossz cselekvésedtől. Újra és újra hibázni fogunk. Ezért írja Luther 1. tételében: „*Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: »Térjtek meg!« – azt akarta, hogy a bűvek egész élete bűnbánatra térés legyen.*” A bűnbánatot követő feloldozás viszont ismét szabaddá tesz minket a továbblépésre, a másikhoz való odafordulásra, a gyengék megvédésére, a konfliktusok megoldására. „*A keresztény ember szabad ura mindennek, és nincs alávetve senkinek. A keresztény ember készséges szolgája mindennek, és alá van vetve mindenkinek*” – írja A keresztény ember szabadságáról című művében, ezzel arra a belső kényszerre utalva, amely az Istenben bízót embert szorongatja a jó cselekvésére.

KOCZOR KINGA

## Együtt – sikerben és kudarcban

INTERJÚ A LUTHER–SZÍNDARAB SZEREPLŐIVEL

2016. október 31-re, a reformáció 499. évfordulójára Heinemann Ildikó lelkésznőnk és Kiss Zsolt, a Körszínház tagjának vezetésével jött létre a „Te a mi Urunk Istenünk kis bolondja vagy!” című zenés színdarab. A szerepek nagy részét ifjúságunk tagjai töltötték be. A színjáték az idei év során több városba is eljutott, és egy alkalommal még az ország határait is elhagyta azzal a céllal, hogy a reformáció üzenetét hirdesse. A fellépéseken a szereplők sok-sok él-ménnyel gazdagodtak. Ezekről kérdeztük őket.

**HEINEMANN ILDIKÓ** (a *Lelkésznő* szerepében)

Én nagyon szerettem együtt játszani az ifjúsággal. Szuper élmény volt minden utazás, próba és fellépés. Nagyszerű volt látni és megtapasztalni azt, ahogy ez a darab szép lassan egyre jobban összehozza a csapatot, ahogy még erősebb és összetartóbb

közösséggé formál minket, annak révén, hogy a hallgatóságnak valamilyen üzenetet viszünk és adunk át.

### **KISS ZSOLT** *(az Idegen szerepében)*

A próbák eleinte nehezen indultak, de a csapat nagyon jól összerázódott! Jó volt látni, hogy az ifjúság hogyan alakul át egy kész színházi társulattá! Én mint rendező és szereplő nagyon jól éreztem magam, nekem is jó volt egy új közegben lenni. Büszkén mondhatom, hogy a darab bemutatójára alázattal mentek fel a fiatalok játszani a színpadra. A fellépések közben még jobban összekovácsolódtunk. Nem lehet azt mondani, hogy minden előadás egyforma lett volna, mert bárhova vittük a darabot, mindenütt más volt a varázsa a helyszínek miatt, de a mondanivalója, az megmaradt. Nagyon köszönöm, hogy veletek dolgozhattam és dolgozhatok még – remélem – több éven keresztül! Köszönöm.

### **GÁL ISTVÁN** *(a Tanár úr szerepében)*

Ahogy megismerkedtem a szöveggel és összeszoktam a csapattal, egyre inkább megszerettem, hiszen a közös munka rendkívül hangulatossá tette a próbákat és a fellépéseket egyaránt. Zseniálisnak tartom, hogy a jelenkorba helyeztük ezt a fontos múltbéli eseményt, hiszen ezáltal sokkal befogadhatóbbá tettük mindenki számára. Az pedig, hogy a végén az egész átfordul a teljes odaadássá, tökéletesen átadja a keresztény hit lényegét. Összességében nagyon meg vagyok elégedve a darabbal, hiszen nagyon jól összehozta az ifit, és alig várom, hogy kibővítsük.

### **ENDREFFY ZSOLT** *(az Ifjúságis szerepében)*

Engem az előadások során a közönség reakciója fogott meg a legjobban. Bár a véleményüket utólag már nem tudjuk megváltoztatni, azonban fontos tapasztalatokkal gazdagodtunk általuk. Arra gondolok, hogy voltak olyan nézőink, akiket cseppet sem hatott meg a történet, mert „nem jött át” nekik a mondanivaló. De ez természetesen nem az ő hibájuk, hiszen valójában nem nekik szólt. Véleményem szerint a jövőben jobban meg kell válogatnunk, hogy kiknek adjuk elő ezt a színdarabot.

### **HALGAS ANNA** *(Diák szerepben)*

Én nagyon jól éreztem magam az előadások közben, sőt a próbák alatt is. Úgy érzem, hogy nagyon jól összehozta a közösséget, hogy együtt örültünk, ha valahol sikerünk volt, és ha valahol kudarcot vallottunk, azt is együtt éltük meg, aztán egymást biztatva mentünk tovább és hoztuk ki mindenből a legjobbat. Ráadásul a jó hangulatnak semmi sem tudott az útjába állni, és a legcikibb helyzetekben is

képesek voltunk egy-egy bátorító poént elsütni, amitől mindenki újra erőre kapott. Nagyon örülök, hogy része lehetek ennek a csapatnak, és együtt tehetünk valami jót – remélhetőleg – másokkal is, hogy hirdetjük, milyen egy Isten által vezetett szuper közösséghez tartozni.

**KAPOSVÁRI LILLA** *(Diák szerepben)*

Bár én nem az elejétől fogva vagyok tagja a csapatnak, és szinte minden alkalommal más szerepét vállaltam el, nagyon élvezem, és úgy érzem, hogy a hitem is sokat erősödött, amióta részt veszek a fellépéseken.

**SZUCSÁK TAMÁS** *(Diák szerepben)*

Én az elején nagyon élveztem, hiszen egy teljesen új dolog volt az életemben, viszont mára már nem az ismeretlen, hanem konkrétan az nyújtja a kihívást, hogy újból és újból előadjuk ugyanazt a darabot. Ennek ellenére Zsolti szólója a mai napig, minden alkalommal meghat, és igyekszem ilyenkor én is mélyen magamba nézni.

**SZUCSÁK RÉKA** *(Diák szerepben)*

Nekem nagyon tetszett a darab, mert összekovácsolta a csapatot és közelebb hozott minket a reformáció értelméhez.

**KOCZOR MÁRTA** *(Diák szerepben)*

Én már az első pár előadás után teljes mértékben a magaménak éreztem. Bár kicsit félttem a szólótól a magas hangok miatt, de fantasztikus érzés volt, hogy rám világított a reflektor! Örülök, hogy egy jókedvű, pozitív hangvételű színjátékot hoztunk össze, ami által én is színesedtem. Izgatottan várom a folytatást!

**BEKKER DÓRI** *(Diák szerepben)*

Imádtam! Én alapjáraton is nagyon szeretek szerepelni, így ez különösen nagy élmény volt számomra, hogy itt, az ifisek társaságában is kipróbálhattam magam. Igen változatosá tette továbbá, hogy minden alkalommal kicsit másképp adtuk elő.

**MIKUS DONÁT** *(Diák szerepben)*

Nekem ez az egész turné nagyon tetszett. Jó volt a társaság, hangulatosak voltak az utak, a próbák és a fellépések is nagy élményt nyújtottak. Emellett jó érzés volt, hogy tartozom egy közösséghez.



## **BARANYI ÁDÁM** *(Diák szerepben)*

Személy szerint én is nagyon élveztem az együtt töltött idő minden percét. Az összes próbát és utat izgalmasnak és hangulatosnak éltem meg. Ugyan az elején eléggé tartottam az egésztől, a fellépések azonban olyan mértékű önbizalmat kölcsönöztek nekem, amelyet nem csak a színpadon, hanem az élet más területein is kamatoztatni tudok. Éppen ezért nagyon hálás vagyok Istennek, hogy olyan utakra terelt engem, amelyek által tagja lehetek ennek a szuper kis csapatnak.

## **HALGAS MÁTÉ** *(hangtechnikus)*

Én nagyon szerettem a próbákat és a fellépéseket, mert nagyon jó volt a hangulat. A csapat hihetetlen jó volt és a helyek is, ahova mentünk. Nagyon sok jó élménnyel gazdagodtam.

Összességében tehát elmondható, hogy vegyes, de alapvetően pozitív érzésekkel gondolunk vissza a Luther-darabra. Megerősítette az ifi összetartását és minden szereplőt fontos tapasztalatokkal gazdagított. Aki pedig még nem látta az előadást, azt szeretettel várjuk a színdarab kibővített változatának bemutatójára, amely 2017. október 31-én lesz az evangélikus templomban.

BARANYI ÁDÁM

# Hallgatás

IMÁDSÁG SØREN KIERKEGAARDTÓL

---

**M**ennyei Atyánk! Sokféleképpen beszélsz Te az emberrel: Te, akié egyedül a bölcsesség és az értelem, mégis meg akarod magad értetni az emberrel! Ó, és amikor hallgatsz, akkor is beszélsz vele: mert az is beszél, aki hallgat, hogy a tanítványt kikérdezze; az is beszél, aki hallgat, hogy a kedvest próbára tegye; az is beszél, aki hallgat, hogy a megértés ideje annál bensőségesebb legyen, amikor elérkezik. Mennyei Atyánk, nem így van-e?! Ó, a hallgatás idején, amikor az ember magányosan, elhagyatva áll, amikor nem hallja hangod, úgy tűnik neki, hogy örökre elszakadt tőled; ó, a hallgatás idején, amikor elered a pusztában, ahol nem hallja hangod, úgy tűnik neki, mintha örökké elenyészett volna az. Mennyei Atyánk, hiszen ez is csak a hallgatás pillanata a párbeszéd meghittségében. Add hát, hogy hallgatásod is áldott legyen az ember számára, akárcsak szavaid; add, hogy soha el ne feledje, hogy akkor is szólsz hozzá, amikor hallgatsz; add meg neki a vigaszt, ha várja, hogy szeretetből hallgatsz, ahogyan szeretetből szólsz, hogy hallgatva vagy szólva bár, ugyanaz az Atya maradsz, egyformán atyai, amikor szavaiddal intesz vagy hallgatásoddal nevelsz.

# Halottak napján

VERS

---

Lassan bandukolunk négyen,  
apa, anya, a húgom meg én.  
Ráérünk, most nincs idő, se tér.  
Suttogunk, ha egymáshoz szólunk,  
erősen egymásba fogódzunk,  
Így megyünk csendesen a temető felé.

Fiatal lányka üde perceit élem,  
de már megérint  
az elmúlás nehéz őszi szele,  
Csípi a bőröm hideg lehelete.  
Arcomba húzom sálam,  
Szüleim felé fordulok tétován,  
„Mi lesz velünk, ha meghalunk, Apám?”

Gyér napfény süt át  
a fák kopasz ágkoronáján  
lábunk alatt gesztenye-avar zizeg,  
az ismeretlen katona sírjánál  
jobbra fordulunk,  
itt porladnak családunk ősi tagjai.

Krizantém erős fűszeres illata árad,  
A vázánkban az emlékezés  
elegáns pompája díszlik.  
Gyertyák, mécsesek lángja lobban  
A temető kertben milliányi csodás,  
fényes kis világosság izzik.  
Bearanyozzák a lehanyatló nap sötét egét.

„Ha meghalunk, virágot hoztok a sírunkra,  
Remélem, nem feledtek soha,  
Néhány évtizedig megváltjátok kövünk,  
Aztán már csak bennetek létezőnk.” –  
Vigasztal Apám, de nem érzi,  
mondata nem vigasz.  
A halál rémisztő fekete éje,  
nem űzhető el egy-két szóval.



Összeszorul gyomrom a félelemtől.  
Görcsbe rándul minden tagom –  
Egyszer nem leszek – elgondolni se értem.  
Szárasztorkom köhögés gyötri,  
könnyes szemmel magam síratom.  
Közelebb bújok Anyámhoz,  
Míntha az ő halandó testmelege  
Több reménnyel töltené meg  
jéghideg önérzetem.

Nézem a síron a kereszt jelét.  
Még nem értem, és máig sem  
érem fel ésszel, ez lenne a remény?  
Felnőtt vagyok, virágom és mécsesem  
egyre több a kertben.  
Kétségem, reményem, velük elviszem,  
Nyugalmam Uram kezébe teszem.  
Zizeg az avar a lábam alatt,  
Az ősi gesztenyefák ága az ég felé mutat.

HEINEMANN ILDIKÓ

**Kérjük, hogy aki tud beteg,  
ágyhoz kötött testvérünkről, aki  
szívesen venne úrvacsorát, jelezze.**



**Kérjük, hogy adója 1+1%-ával  
támogasson minket!**

A gyülekezetünket támogató

Sátor Egyesület adószáma:

**18207271-1-13**

A Magyarországi Evangélikus Egyház  
technikai száma:

**0035**

## Rendszeres programjaink

SZOMJOLTÓ

### VECSÉSEN

- minden vasárnap 10 órakor istentisztelet úrvacsoraosztással
- minden hónap második vasárnapján családi istentisztelet, negyedik vasárnapján a születésnaposokat áldjuk meg
- hétfőn 17 órakor próbál a Fehér Rózsa Színjátszó Kör
- kedden 15 órakor bibliaóra
- szerdán 17<sup>30</sup>-tól énekkar
- pénteken 18 órától kisifi, 19 órától ifjúsági óra

### GYÁLON

- a hónap első és harmadik vasárnapján 14<sup>30</sup>-tól istentisztelet
  - a hónap harmadik vasárnapján úrvacsoraosztás
- A gyáli gyülekezeti alkalmakat a Zrínyi utcai református imateremben tartjuk.

### ÜLLŐN

- a hónap első vasárnapján 16 órakor istentisztelet
- Az üllői alkalmainkat a Kossuth utcai református templomban tartjuk.

# 500 reformáció

## ÜNNEPI ALKALMAINK



### OKTÓBER 31. 18<sup>00</sup>

Reformáció ünnepi istentisztelet az **evangélikus templomban**, melynek keretében a Körszínház és ifjúságunk tagjai előadják a Jelenetek Luther életéből című színdarabot. Igét hirdet Dömötör Norbert református lelkész, szolgál a Vecsernye kórus.

### NOVEMBER 9. 9<sup>30</sup> és 11<sup>00</sup>

Délelőtt 9<sup>30</sup> és 11 órai kezdettel Pöttyös Manók címmel meseelőadás lesz a **BÁKK**-ban. Közreműködik: a Körszínház és a gyülekezet ifjúsága.

### „EGYEDÜL HIT ÁLTAL” *Beszélgetések a reformáció 500. évfordulója kapcsán*

Az alkalmakon szolgál a Vecsernye kórus.  
Helyszín: **evangélikus templom**

### NOVEMBER 10. 18<sup>00</sup>

*A hit átadása a családban* címmel Csáky-Pallavicini Zsófia pszichológus és Németh Zoltán evangélikus lelkész, a Gyülekezeti és Missziói Osztály vezetője beszélget.

### NOVEMBER 17. 18<sup>00</sup>

„*Jézus is drog?*” Jézussal a drogtól való szabadulás útján. Kubyszin Viktor író és Victorné Erdős Eszter (Ráckeresztúri Drogrehabilitációs Otthon) beszélgetése.

### DECEMBER 8. 18<sup>00</sup>

*Az egymásból közeledés lépései.* Dr. Fabiny Tamás evangélikus és Dr. Beer Miklós római katolikus püspök dialógusa az ökumenéről. Moderátor: Galambos Ádám.

VELE  
A Vecsési Evangélikus Egyházközség Lapja  
Megjelenik évente kétszer,  
gyülekezeti terjesztésre és használatra

Felelős kiadó: Heinemann Ildikó  
Szerkesztette: Koczor Kinga Dóra  
Tördelés: Mukk György

VECSÉSI  
EVANGÉLIKUS  
EGYHÁZKÖZSÉG

Heinemann Ildikó  
lelkész

+36 29 350 371  
2200 Vecsés, Károly utca 24.  
ildiko.heinemann@lutheran.hu  
vecs.es.lutheran.hu  
fb.com/VecsesiEvangelikus